
DECONSTRUCTORUL**Lucian Mareș**

Abstract. In this short essay, I've used the Derridean concept of "deconstruction" in a parodical meaning. Therefore, "deconstructivism" has in this text a psychological denotation: it refers to the spiritual deconstruction we would all use if we wished to have a better knowledge of ourselves. The alternative philosophy I provide is influenced by Nietzsche, Cioran or Moreau, the general stylistic outcome being poetic and aphoristic.

Decompoziția, deconstrucția. Modul în care te transformi în mii și mii de bucăți, trăiri și senzații fragmentare, pe care apoi încerci să le îmbraci în cuvinte. Te spargi voit în fața cuiva și-l lași pe el să culeagă cioburile, în timp ce tu de undeva privești spre a înțelege. Ce anume îl atrage? De ce anume se ferește? De ce se teme? Oare și el se va sparge?

Nu poți cunoaște un om dintr-un test grilă. Sinuciderea menala – un mic sacrificiu ce trebuie să-l facem în numele cunoașterii celui alt. Dar de ce vreau să îi cunosc? E cumva aceeași curiozitate pe care am avut-o de mic, când obișnuiam să tai carnea spre a găsi sufletul ascuns în ea? Mulți au murit pe masa mea de operații, dar multe am înțeles din aceste vicii carnale. Îmi priveam mâinile însângerate și încercam să înțeleg unde se ascunde ceea ce caut. E oare în sânge?

Dialog, nonsens.

Vorbesc nonsensuri dar o fac pentru a cunoaște. Mă îndop cu fructul oprit al cunoașterii știind că oricum fructul nemuririi e păzit de îngeri fanatici cu săbii de foc. Dar ce știu ei?

M-am născut pentru a experimenta și a sonda. Conștientizez aceste lucruri și le întrezesc în structurile logice prin care funcționez și mă adaptez iar asta mă apropie de perfecțiune.

Adevărata perfecțiune ia forma unui arhetip. Iar pentru a o cunoaște e necesară distrugerea vălului iluzoriu al lumilor formative. Distrugerea individualităților, personalităților, calităților și a defectelor mele. Și ale celorlalți.

Ca să înțelegi universul trebuie să-l distrugi părticică cu părticică, esență cu esență, iar acest drum inițiativ pornește din interiorul tău.

Care e prima ta piedică? Oare nu realizezi că personalitatea e o definiție a propriilor slăbiciuni și defecte?

Ce te desparte de esența perfecțiunii? Lumina? Timiditatea? Curajul? Frica? Întunericul? Credința? Necunoașterea? Teama? Iluzia? Sfidarea? Puterea? Iubirea? Ura? Ignoranța?

Distruge-le! Ucide-ți "eul" și înfruptă-te la masa zeilor, a celor ce-au găsit misterul.

Am făcut întocmai... și par diferit. În interior. De asta mă întreb,

oare am fost făcut pentru a fi uitat? Vor pieri numele și viața mea în umbra celor mari? Voi deveni eu însumi o umbră în al carei întuneric alții vor pieri?

Încă ești plin de îndoială. Te-ai gândit vreodată câți au stat în fața mea așa cum stai tu acum? Mândri, sfidători, plini de propria lor importanță, confidenți în destinul lor mareț și-n faptul că sunt indivizi speciali, aleși de Dumnezeu pentru o cauză sfântă pe care mintea lor nici n-o putea înțelege?

Toți au fost înfrânți!

Și e mai bine pentru toată lumea că s-a întâmplat așa. E mai bine să-i scutești pe alții de iluzia propriilor gânduri.

Nu vă răzbunați condamnându-mă pe mine. Sunt asemeni vouă.

Poate un pic prea conștient... Poate n-ar fi trebuit să mă las de băut...